

— Eiga vit at byggja eina skoytuhøll í Havn?

Bogi Jacobsen, arbeiðsmaður:
— Jú tað eiga vit, men vit eiga nokk at biða eitt sindur enn. Nú tá ið vit júst hava bygt eina stóra svimjihøll, kunnu vit ikki eisini byggja eina skoytuhøll bein-
anvegin. So verða út-reiðslurnar alt ov nógvar!

Maria Petersen, húsmóðir:
Also, hugskotið sjálvt um byggjan av einari skoytuhøll er nú kanska ikki so býtt, men spurningurin er, hvar skulu pengarnir koma frá? Vit hav jú akkurát bygt eina stóra svimjihøll uppi á Hálsi, og eina stóra ítróttarhøll hava vit beint við síðuna av. Tað skuldi verið nokk.

Jakup Jacobsen, skulanæmingur:
— Tað hevði verið stuttligt. So hevði man kunna skoytað, tá ið man vildi, og ikki bara nøkur fá døgð á vøllinum í Gundadali, sum tað er nú. Eg haldi, at man skuldi byrja uppá skoytuhøllina longu nú í summar. Ongantið ov tíðliga. Sjálvandi hevði tað komið at kosta nóg, men teir pengarnir, ið brúktir høvdu verið til tað endamálið, høvdu verið væl brúktir.

Klandurstýrið samt tá minni menti skal rakast

Ingeborg Vinther, formaður Føroya Arbeidarafelags

Nú hava vit so roynt tað sokallað borgarliga alternativ við i tvey ár, og hvussu hava teir roynst?

Tað hava sanniliga tey veiku og lágløntu í okkara samfelag fingið at vita, og politiska alternativ við, ið samgongan byggir á, kenna vit i arbeiðararøsluni alt ov væl.

Tað, teir gera, er at leggja tyngri og fleiri byrðar á tey, ið hava trupult við at klára seg. Og sleppa teimum, ið hava ómikið, betri undan ábyrgdini til samfelagið við avskrivningum gjøgnum eina órættvissa skattalóg. Nóg av hesum fólki, ið sleppa at avskriva t.d. yvirskot av fyrirkomulættum yvir á bátar og á annan hátt, sum vit súa i bløðum nú ein dagin, hesir persónar avskriva i so stóran mun, at teir ikki hava so frætt sum hundaskatt. Og ikki at tala um, allan tann stuðul, ið landskassin letur bæði her og har. Man hesin stuðul allir verða so fyrri neyðini í øllum føri?

Og hvør sleppur at gjalda rokningina, jú, tey lægstløntu, tey fáa tað heila tveitt oman á seg.

Nú er so kjaftbanið loyst av tí viðagitna pakkanum úti í Tinganesi, og ikki er tað hugaligt fyrri tey minnu mentu at hoyra, hvat úr pakkanum kemur fyrri Løgtingið.

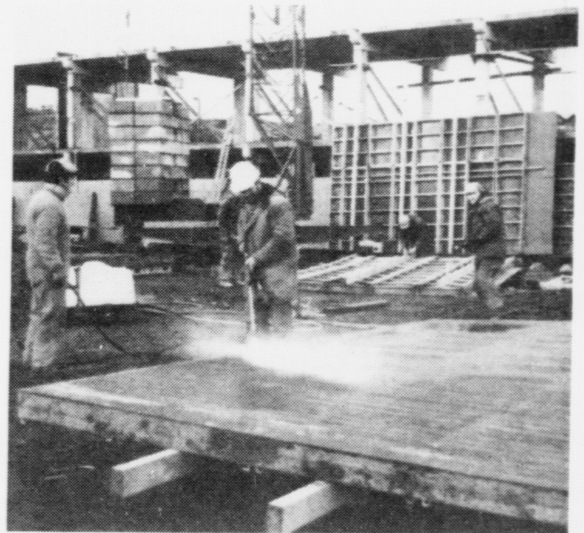
Pristalið stillast aftur á 100. Avleiðingarnar: tað kemur at virka 50% seinni. Harumframt eru nú bert 28 oyru eftir av teimum 60 oyrunum, ið vit fingi fyrri hvørji trý stig eftir dyrtiðarviðgerð frá lógarbroytingini í 1975.

Tá eru ikki tollhækkingarnar við i hesum. Tað vil siga, at grundarlagið fyrri dyrtiðarviðgerð av lønum er burturdottið við núverandi pristalsskipan, um borgarliga samgongan fær hetta uppskot samtykt i løgtinginum. Annars bjóða teir lønmóttakarum eina tátu á 18 oyru til timalont, sum endurgjald fyrri avlopsstíg av gamla pristalinum og mánaðarløntum 31,50 kr.

So halda teir væl til standa. Nú hava teir aftur fram eitt av sinum sniðalopum á arbeiðarastætti, umframt tey áløpinu ið eru á veg. Annað mál, teir hava á skránni, er broyting av skattalógini, so at frá komandi skattaárið kann renta av ov seint goldnum skatti ikki meira dragast frá i sjálvuppgávuni, eins og góðskrivað renta av skatti, goldin áðrenn gjaldsfrist, heldur ikki meira skal takast við i inntøku-uppgævdina til skattavaldið.

Tað vil siga, at ein lágløntur, sum hevur verið fyrri tí óhappi at viðkomandi orsakað av vinnu-loysi eitt nú i vetur, ikki hevur klárað sínar skyldur til samfelagið. I staðin fyrri at sleppa undan at gjalda skatt ta tíðina, arbeiðsloysið var, verður viðkomandi straffaður, tá viðkomandi við at gjalda skattin ikki skal kunna draga rentuna frá á sjálvuppgávuni. Og tey, sum royna at gjalda áðrenn tíðina, skulu eisini straffast.

Teir hava meira enn i pakkanum. Nú eru hesir frisinnaðu menn farnir i holt við at gera tað ómøguligt hjá vanligum fólki at

Pristalið skal null-stillast. Viðbótin hækkar ikki. Fólki sleppa ikki at draga skattarentur frá og nú skulu 45% leggjast á bordið. Borgarliga samgongan rekur ein asosialan politikk, sigur FA-formaðurin

kunna keypa sær eitt nú vanlig húsarhaldstól, sum kosta nógvan pening. Tí nú krevja teir, at 45% av keypspeninginum skal leggjast á bordið. Tað vil siga, at vanlig arbeiðsfólk, ið koma út fyrri at ein oljufyring ella komfyr-gongur fyrri, og nýtt skal keypast, skulu út við fleiri túsund kr. Men nú fáa tey ikki høvi at keypa hesi ting, uttan tey fyrst borga 45%. Hugsu vit so um arbeiðsfólk, sum ofta i tíðarskeiðum eru arbeiðsleys vegna rávørutrot, ella tí ómøguligt er at fáa arbeiði, tí tað er trot á arbeiðspláss-um, og ikki hava henda pening tókan, skulu tey so sita kæld, ella uttan at kunna gera mat?

Men soverðið hugsu garparnir i núverandi samgongu ikki um. Sektin liggur á teimum, sum eru ringast fyrri i samfelagnum, tá teir hava sitt uppi á turrium, og sleppa frá teirri støðu ikki at hava nóg mikið til tað neyðturviliga vegna ov litið arbeiði, ella tí lønin er so lág, at ógjøriligt er at fáa endarnar til at røkka saman.

Ikki eitt orð um, at á tey, ið tola at bera tyngri byrðar, skuldi leggjast meiri á — eitt nú ein eykaskattur.

Her verður ferdur ein so asosialur politikkur, at tað fer einum kalt niður eftir bakinum, tá man hugsar um hetta borgarliga alternativ við.

Og ilt er at siggja annað, enn at lagið er tað sama sum altíð hevur

verið, at tey, sum ov litið hava frammanundan, skulu bera byrðarnar, meðan tey, ið betri eru fyrri, sleppa undan.

Hvar eru nú sambandsmenninir, ið harmaðust og illa lótu, tá ið fyrrverandi landsstýri stillaði pristalið aftur á 100 i mars 1980 og broyttu tolllógina? Tá gramdu teir seg um tey, ið tað rakti meinast! Hvat hendir nú. Somu menn eru nú á odda fyrri at gera sama álop á arbeiðarafjældina.

Seint verður henda samgonga gloymd, tí soverðin hurluvasi hevur ongantið verið i politisku søgu Føroya, og verður neyvan aftur Og dyrt kostar tað landsins íbúgvum at hava menn at stýra landinum, ið ikki duga at stýra sær sjálvum. Tað visir klandrið innan samgonguna. Ikki var tað hugaligt at hoyra hjá Føroya fólki, tá figgjarlógin var til fyrstu viðgerð á lögtingið, hvussu menn innan samgonguna húðflettu hvønn annan fyrri opnari mikrofón, men nú eru teir samdir, tá tað er at reka ein politikk, ið vendir tunga endan niðureftir. Vit vilja øll verða við til at bera byrðarnar, men tað skal vera rættvist, og ikki sum nú, hvar órættvisti og mannarnar sita i háseti hjá teimum, ið ráða.

Visið ábyrgd og ferð ein politikk, sum kann verða bæði fólki og landi at gagni.

Eilif Samuelsen, landsstýrismaður:

Er víst á ójavnan

Fyrstøðu-kvinna

1. april er Margit Hansen, sjúkrasystir, sett sum fyrstøðukvinnu á Hvíldarheiminum Naina. Ansa Djurhuus hevur røkt hetta arbeiðið síðan 1964.

At enda spurdu vit Eilif Samuelsen, landsstýrismann, um tað ikki var órættvist, at munurin á flutningi millum skula og heim var so ójavnur fyrri skulanæmingar?

— Landskúlayrðingin hevur vist á málið, og arbeið

verður fyrri at finna eina meira rættvissa loysn.

Av tí at Strandferðslan er landsumfatandi, hevur verið lætt at veita stuðul eftir ávisari skipan, men av tí at buss-ruturnar eru á privatum hondum, so er truplari at

gera eina skipan.

Tá bussruturnar verða almennar, kemur eisini slík skipan at galda fyrri øll.

— Nú er tað soleiðis, at skulanæmingar i skúlatíðini verða fluttir frá einum stað til annað, og har er einki at ivast i, tað skulu næmingarnir ikki sjálvir gjalda.

Annað er, tá næmingar skulu ferðast aftur og fram millum skula og heim. Hetta er uttanfyri skúlatíð, og hevur fyrri so vilt einki við skúlan at gera.

Órættvist? — Jú, men vit royna at finna eina lagaligari skipan og arbeiða við mál-inum, sigur Eilif Samuelsen.

Málrameistari Poul Lorenzen, á Nesi hevur økt um sitt virksemsi og fingið sær kunnleika innan epoxyáleggningum.

Samstundis hevur firmaið fingið soluna av epoxyproduktum frá Arne B. Pihl, Vamdrup um hendi

Epoxyproduktini verða nýtt at klæða langar innan, til áleggning á iðnaðargólv, ið skulu tola nóg slit og kemikaliuvirkan, og til brýr, pallar, parkerings- og garasjuoki.